

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۸ فبروری ۲۰۲۰

کابل کشتارگاه جنگسالاران

جمعه ۱۸ نلو ۱۳۹۸ - کابل: یادداشت امروز را به ادامه نا امنی های مرگبار در شهر کابل اختصاص داده ام.

۱- این را همه شهروندان کابل و بقیه شهروندان کشور می دانند که از اشغال افغانستان به وسیله امریکا و شرکاء، شهر کابل تنها به مثابه پایتخت افغانستان احراز موقعیت ننموده است، بلکه در بسا موارد دیگر نیز حیثیت "پایتخت افغانستان" را کسب کرده است. از جمله، تمرکز بیش از حد جواسیس داخلی و خارجی، تمرکز رهبران باند های مافیائی مواد مخدر، تمرکز فحشاء به شکل گسترده، تمرکز مصرف کنندگان مواد مخدر، تمرکز مجرمان پراکنده و سازمانیافته، تمرکز بیشترین قسمت سرمایه های غارت شده، تمرکز بیشترین تعداد بیکار، محل تجمع بیشترین جنگسالار در ۴ دهه اخیر، شهری تا به دندان مسلح.

۲- مسلم است در چنین شهری به موازات رفاه یک اقلیت محدود زالو صفت و چپاولگر، اکثریت باشندگان در فقر، ناداری و در به دری غرق بوده، برای پیدا کردن یک لقمه نان ناگزیراند هر دربی را دق الباب نمایند. امری که یکی از عوامل نا امنی در شهر کابل شمرده می شود.

۳- همین فضاء شریطی را بار آورده است که تمام جناح های رقیب چه از درون قدرت و حاکمیت مستعمراتی و چه هم از بیرون آن، شهر کابل را به مرکز ترور ها و تصفیه حساب های بدون بازخواست خود نیز تبدیل نمایند. یعنی در حالی که تصفیه حساب با یک دشمن در زادگاهش می تواند به درگیری های خونین منجر شود و در آخر هم معلوم نباشد که آیا حذف فزیزی انجام خواهد یافت یا خیر، در شهر کابل این امر کاملاً ساده و تقریباً بدون بازخواست و انتقام گیری انجام می یابد.

۴- این عمل که تا حال به صورت عمده از جانب جناح های مختلف دولت دست نشانده علیه مخالفان جناحی شان و یا هم علیه روابط طالب به اجراء گذاشته می شد و به همین سان طالب نیز رقبای مناطق روستائی اش را در کابل به قتل می رسانید، اینک ابعاد بین المللی یافته، کشور های خارجی در قدم اول در کنار امپریالیسم اشغالگر امریکا، پاکستان و ایران نیز می کوشند تا یا به وسیله جواسیس بومی شان و یا هم اعزام گروه های ترور افراد معینی را به قتل برسانند.

۵ - علت دست زدن به چنین کاری و کابل را به مثابه کشتارگاه رقباء انتخاب نمودن، گذشته از جو مساعد ترور و جنایت در شهر کابل، محدودیت های امنیتی جنگسالاران در شهر کابل در مقایسه با زادگاه شان می باشد. چه در حالی که هریک از این جنگسالاران در زادگاه شان با ده ها تن از نیروهای وفادار خودشان و در پناه ده ها و صد ها میل

تفنگ اینجا و آنجا گشت و گذار می کنند، در کابل ناگزیر اند از مجموع آن کمربند امنیتی، فقط یکی دو نفر را با خود داشته باشند. سست شدن کمربند امنیتی باعث می گردد تا مخالفان و گروههای ترور دولتی و غیر دولتی بدون پرداختن کدام هزینه ای، سر آنها را زیر بال شان نمایند. به همین اساس بوده که ما در جریان سالهای اخیر شاهد کشته شدن ده ها تن از جنگسالاران تا دندان مسلح در شهر کابل بوده ایم.

۶- کشته شدن دوتن از طالبان پاکستانی و انداختن اجساد آنها در باغ بالا تقریباً محلی که می شود تجمع افراد پولیس را از کلکین منزل ما که بر بالای اجساد آمده بودند مشاهده نمود، نه تنها اولین قتل در این زمینه نیست و نمی تواند آخرش هم باشد، بلکه به جرأت می توان نوشت ادامه آن کشتار هائیت که به وقفه ها گاهی از جانب طالب، زمانی از جانب تیم ترور دولت دست نشانده و باداران امریکائی شان صورت گرفته است.

۷- این که دو تن از طالبان پاکستانی در شهر کابل آنهم در نزدیک هتل انترکانتیننتال یعنی محلی که بیشتر خارجی هائی که رویرفته قانونی زندگانی می نمایند نه مهمانان ریاست امنیت ضد دولتی، چه می کرده و اجساد آنها چرا در آنجا پیدا شده، آیا آنها در محل به قتل رسیده اند و یا اجساد آنها عامدانه به محل کشف اجساد انتقال یافته مسایلی اند که در هر صورتی تبصره های خاص خود را دارا می باشند.

هموطنان گرامی!

هرگاه کتابهای جنگ جنگهای جهانی اول و دوم را از نظر گذرانیده باشید و یا حد اقل فلم هائی را که کشمکش جواسیس را در شمال افریقا در همان زمان بازتاب داده اند دیده باشید، حتماً به خاطر دارید که در آن زمان شهرهائی مانند "تریپولی، بن غازی و کازابلانکا" به مرکز تجمع جواسیس و میدان تصفیه حسابهای بدون بازخواست آنها مبدل شده بود. امروز شهرکابل ما نیز تقریباً در مسیری قرار گرفته که از آنها نیز سبقت بجوید.

یعنی به هزاران جاسوس از تمام کشور ها و به هزاران قاتل حرفه ئی و آماتور در شهر گشت و گذار می نمایند، آنهائی که در شهر کابل زندگانی می نمایند خود شاهد اند که به نسبت ارزش حیات یک انسان به کمتر از دو صد دالر امریکائی، کشتار مخالفان و دشمنان سهلتر از خوردن آب گردیده است. در چنین شرایطی نباید زیاد تعجب نمود که چرا جسد دو طالب پاکستانی در حوالی هتل انترکانتیننتال پیدا می شود.

هموطنان گرامی!

این را باید همه بدانیم تا زمانی که این رژیم وجود دارد، هیچ یک از باشندگان کابل نیز در کنار رقبای قدرت امنیت و آرامش نمی تواند داشته باشد. پس:

سرکها ما را می طلبد!